

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 14 stycznia 1964 r.

Nr 4

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW

- 15 — nr 417 z dnia 23 grudnia 1963 r. w sprawie zasad obowiązujących przy wypłatach funduszu płac i ich kontroli w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych powiązanych z budżetem centralnym . . . 21

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH:

- 16 — z dnia 9 stycznia 1964 r. w sprawie ustanowienia „Dnia Metalowca” 26
17 — z dnia 9 stycznia 1964 r. w sprawie ustanowienia „Dnia Pracownika Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego” 26
18 — z dnia 9 stycznia 1964 r. w sprawie ustanowienia „Dnia Transportowca i Drogowca” 27
19 — z dnia 9 stycznia 1964 r. w sprawie ustanowienia „Dnia Budowlanych” 27
20 — z dnia 9 stycznia 1964 r. w sprawie ustanowienia „Dnia Chemika” 28

ZARZĄDZENIE

- 21 — Ministra Rolnictwa z dnia 8 stycznia 1964 r. w sprawie ustalenia obszaru, na którym w 1964 r. prowadzi się powszechne badanie bydła na gruźlicę we wszelkich jej postaciach 23

15

UCHWAŁA Nr 417 RADY MINISTRÓW

z dnia 23 grudnia 1963 r.

w sprawie zasad obowiązujących przy wypłatach funduszu płac i ich kontroli w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych powiązanych z budżetem centralnym.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. 1. Odpowiedzialność za prawidłową gospodarkę funduszem płac spoczywa na przedsiębiorstwach, zjednoczeniach i ministerstwach.

2. Bank analizuje gospodarkę funduszem płac przedsiębiorstw, kontroluje rozliczenia funduszu płac oraz sygnalizuje o nieprawidłowościach w gospodarce tym funduszem kierownictwu przedsiębiorstw. O poważniejszych lub dłużej trwających nieprawidłowościach bank informuje również jednostki nadrzędne przedsiębiorstw.

§ 2. Ilekroć w dalszych przepisach uchwały jest mowa o:

- przedsiębiorstwie — należy przez to rozumieć również zakłady na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym,
- zjednoczeniu — należy przez to rozumieć również inne jednostki bezpośrednio nadrzędne nad przedsiębiorstwami,
- ministerstwie — należy przez to rozumieć również inne urzędy centralne,
- banku — należy przez to rozumieć Narodowy Bank Polski.

§ 3. Rodzaje wynagrodzeń za pracę zaliczone do funduszu płac są określone w uchwale nr 107 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie składników funduszu płac, wynagrodzeń z funduszu zakładowego i z czystej nadwyżki spółdzielni oraz składników wynagrodzeń nie objętych funduszem płac w jednostkach na rozrachunku gospodarczym (Monitor Polski Nr 29, poz. 124).

Rozdział II.

Plany zadań gospodarczych i funduszu płac.

§ 4. Podstawę gospodarki funduszem płac i jego kontroli stanowią:

- 1) w zakresie osobowego funduszu płac objętego wskaźnikiem dyrektywnym, z wyłączeniem funduszu płac uczniów — zadania gospodarcze i fundusz płac ustalone w rocznych planach techniczno-ekonomicznych zawierających podział na kwartały,
- 2) w zakresie osobowego funduszu płac uczniów, objętego wskaźnikiem dyrektywnym — fundusz płac ustalony w rocznych planach techniczno-ekonomicznych, zawierających podział na kwartały,
- 3) w zakresie bezosobowego funduszu płac objętego wskaźnikiem dyrektywnym — wysokość tego funduszu ustalona w planie rocznym bez podziału na kwartały,

- 4) w zakresie funduszu płac nie objętego wskaźnikiem dyrektywnym oraz prowizji — zadania gospodarcze, fundusz płac i prowizje, ustalone w operatywnych planach kwartalnych zatwierdzonych przez zjednoczenie.

§ 5. Roczne i kwortalne plany zadań gospodarczych i funduszu płac powinny być sporządzane oddzielnie dla każdego działu gospodarki z podziałem funduszu płac i prowizji na objęte i nie objęte wskaźnikiem dyrektywnym.

§ 6. Dla celów kontroli wypłat przedsiębiorstwa są obowiązane planować:

- 1) osobowy fundusz płac objęty wskaźnikiem dyrektywnym, z wyodrębnieniem funduszu płac pracowników umysłowych, z dalszym podziałem na fundusz płac pracowników inżynieryjno-technicznych i administracyjno-biurowych.
- 2) bezosobowy fundusz płac, z wyodrębnieniem wynagrodzeń za prace ładunkowe oraz wynagrodzeń za skup.

§ 7. Zadania gospodarcze jako mierniki funduszu płac mogą być wyrażone wartościowo (wartość produkcji globalnej, towarowej, produkcji w cenach przerobu, produkcji czy usług) lub w jednostkach naturalnych wyrobów. Mierniki zadań gospodarczych ustala Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z właściwym ministrem i Prezesem Narodowego Banku Polskiego.

§ 8. Przedsiębiorstwa nie mogą w planach rocznych przyjąć niższych zadań gospodarczych oraz wyższego funduszu płac, niż to wynika ze wskaźników dyrektywnych.

§ 9. 1. Plany roczne zadań gospodarczych i funduszu płac przedsiębiorstwa powinny składać w banku w terminach ustalonych odrębnymi przepisami.

2. Zmiana rocznego planu zadań gospodarczych i funduszu płac może być przez bank przyjęta nie później niż przed upływem terminu złożenia rozliczenia funduszu płac za II kwartał danego roku, a w wyjątkowych przypadkach za zgodą Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów — nie później niż przed upływem terminu złożenia rozliczenia funduszu płac za III kwartał danego roku.

3. Przedsiębiorstwa mogą zmieniać plany roczne do ostatniego dnia roku obrachunkowego, jeżeli zmiany te wynikają:

- 1) ze zwiększenia przez zjednoczenie w ramach posiadanych limitów dyrektywnego wskaźnika funduszu płac,
- 2) z podjęcia lub rozszerzenia przez przedsiębiorstwo produkcji (robót budowlanych i remontowych), którą w myśl założeń planu miało wykonać przedsiębiorstwo zamawiające — pod warunkiem otrzymania od przedsiębiorstwa zamawiającego części jego limitu funduszu płac,
- 3) z przerzutu na bezosobowy fundusz płac kwot przewidzianych na usługi obce w planie kosztów własnych.

4. Zmiany podziału planu rocznego na kwartały przedsiębiorstwa mogą dokonywać w terminie do dnia 15 sierpnia. Zmiany w podziale kwartalnym planu w przypadkach, o których mowa w ust. 3, dokonują przedsiębiorstwa równocześnie ze zmianą planu rocznego.

5. Zmiany planów rocznych, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, wymagają zatwierdzenia przez zjednoczenie.

§ 10. Kwortalne operatywne plany powinny być składane w banku do końca pierwszego miesiąca kwartału. W uzasadnionych przypadkach bank może ten termin przedłużyć.

§ 11. Jeżeli złożone przez przedsiębiorstwo w banku plany budzą zastrzeżenia co do prawidłowości ustalonych

w nich zadań gospodarczych i funduszu płac i jeżeli przedsiębiorstwo nieprawidłowości tych nie usunie, bank może przedstawić sprawę zjednoczeniu dla podjęcia decyzji. Jeśli zjednoczenie nie poweźmie decyzji w ciągu 30 dni, uważa się, że zastrzeżenia banku zostały uznane za słuszne.

Rozdział III.

Rezerwy funduszu płac.

§ 12. 1. Tworzy się na podstawie uchwały Rządu rezerwy funduszu płac do dyspozycji poszczególnych ministerstw.

2. Rezerwy mogą być wykorzystywane na pokrycie ponadplanowych potrzeb przedsiębiorstw w zakresie osobowego funduszu płac objętego wskaźnikiem dyrektywnym, spowodowanych:

- 1) ekonomicznie uzasadnionym, pokrytym zamówieniami przekroczeniem planowanych lub podjęciem nie planowanych zadań gospodarczych oraz wykonaniem zadań o wyższej od przewidzianej w planie pracochłonności w zakresie:

- a) produkcji bezpośrednio i pośrednio przeznaczonej na eksport, jak również produkcji zmniejszającej import,
- b) produkcji przeznaczonej na potrzeby rynku wewnętrznego oraz — w wyjątkowych, a uzasadnionych przypadkach — również na cele zaopatrzeniowe,

- 2) ekonomicznie celową obniżką materiałowych kosztów produkcji, jeśli osiągnięcie tej obniżki wymaga zwiększenia wydatków osobowych.

3. Rezerwy funduszu płac nie mogą być wykorzystane na zwiększenie planu funduszu płac w stosunku do dyrektywnie ustalonych wielkości.

4. Rezerwy obciążane są również przekroczeniami funduszu płac, o których mowa w § 23, zgodnie z przepisami § 25.

5. Jeśli do wykonania zadań, o których mowa w ust. 1, konieczne jest zwiększenie zatrudnienia ponad wielkości przyjęte w planie, decyzje w tej sprawie podejmuje minister w ramach posiadanej rezerwy zatrudnienia lub na podstawie przydziału dodatkowego zatrudnienia z rezerwy Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 13. 1. Ministerstwa rozdzielają rezerwy funduszu płac pomiędzy zjednoczenia, z tym że część tych rezerw zatrzymują do własnej dyspozycji. Ministerstwa, przydzielając zjednoczeniom rezerwę funduszu płac, dzielą ją — uwzględniając specyfikę produkcji eksportowej — na część przeznaczoną na cele, o których mowa w § 12 ust. 2 pkt 1 lit. a) (rezerwa A), oraz na pozostałe cele wymienione w § 12 (rezerwa B).

2. Rozdzielając rezerwy funduszu płac pomiędzy zjednoczenia ministerstwa powinny określić, w jakich asortymentach (grupach asortymentów) przekraczanie planów produkcji jest pożądane.

W zakresie produkcji rynkowej ministerstwa powinny kierować się między innymi listami towarów objętych kwartalnymi planami dostaw na rynek, zatwierdzonymi przez Komitet Ekonomiczny Rady Ministrów.

Ministerstwa powinny również określać asortymenty lub grupy asortymentów, na których produkcję nie mogą być przydzielone rezerwy funduszu płac.

Utrzymuje się w mocy przepisy uchwały nr 15 Rady Ministrów z dnia 10 stycznia 1963 r. w sprawie niektórych środków oddziaływania na gospodarkę zapasami, zatrudnie-

nie i fundusz płac w 1963 r. — w części dotyczącej pomniejszenia planowanej wysokości funduszu płac w razie produkowania artykułów nie znajdujących zbytu.

3. Przy rozdzielaniu rezerw funduszu płac ministerstwa powinny również kierować się postanowieniami wynikającymi z przepisów o premiowaniu pracowników umysłowych przedsiębiorstw w takim zakresie, w jakim przepisy te stwarzają zachętę do wykonywania zadań gospodarczych w określonych asortymentach.

4. O wysokości rezerw przyznanych poszczególnym zjednoczeniom do końca kwartału ministerstwa powinny zawiadamiać centralę banku w ciągu 15 dni po zakończeniu danego kwartału.

§ 14. Zjednoczenia w ramach posiadanej rezerwy przydzielają przedsiębiorstwom w miarę potrzeby dodatkowy fundusz płac na cele wymienione w § 12, kierując się w tym względzie wytycznymi otrzymanymi z ministerstw oraz postulatami właściwych central handlu wewnętrznego i zagranicznego. Przydzielenie dodatkowego funduszu płac może nastąpić z własnej inicjatywy zjednoczenia lub na wniosek przedsiębiorstwa.

§ 15. Wniosek przedsiębiorstwa o przydzielenie dodatkowego funduszu płac z rezerwy zjednoczenia powinien być należycie uzasadniony i zawierać kalkulację potrzeb. Kopię wniosku przedsiębiorstwo przesyła równocześnie do właściwego oddziału banku. W razie gdy zasadność wniosku przedsiębiorstwa budzi wątpliwości, oddział banku obowiązany jest zgłosić zjednoczeniu swoje zastrzeżenia.

§ 16. 1. W decyzji o przydzieleniu dodatkowego funduszu płac z rezerwy zjednoczenia powinno określić kwotę tego funduszu i cele, na jakie on może być wykorzystany, oraz przyjętą przez zjednoczenie kalkulację potrzeb.

2. Zjednoczenie może przydzielić dodatkowy fundusz płac na okres jednego lub kilku kwartałów. W tym ostatnim przypadku zjednoczenie obowiązane jest określić kwotę dodatkowego funduszu płac do wykorzystania w poszczególnych kwartałach.

3. W razie przydzielenia przez zjednoczenie dodatkowego funduszu płac na przekroczenia planowanych zadań produkcyjnych ponadplanowe zadania produkcyjne powinny być wyrażone w mierniku ustalonym dla danego przedsiębiorstwa (§ 7).

§ 17. Decyzje zjednoczenia o przydzieleniu dodatkowego funduszu płac z rezerwy przedsiębiorstwo obowiązane jest doręczyć właściwemu oddziałowi banku najpóźniej przed upływem terminu przewidzianego na złożenie sprawozdania GUS z wykonania planu zatrudnienia i funduszu płac za trzeci miesiąc kwartału. Decyzje doręczone oddziałowi banku po tym terminie nie mogą być uwzględnione przy rozliczeniu funduszu płac za dany kwartał.

§ 18. W razie konieczności pilnego podjęcia ponadplanowej lub nie planowanej produkcji eksportowej wymagającej dodatkowego funduszu płac, przedsiębiorstwo może przed przydzieleniem mu przez zjednoczenie dodatkowego funduszu płac podjąć tę produkcję. Powstałe z tego tytułu przekroczenie funduszu płac nie pociąga za sobą sankcji, o których mowa w rozdziale V, pod warunkiem złożenia przez przedsiębiorstwo w banku odpowiedniego oświadczenia. Nie zwalnia to przedsiębiorstwa od obowiązku uzyskania późniejszej decyzji zjednoczenia w trybie przewidzianym w §§ 15 i 16 przed upływem terminu rozliczenia funduszu płac za następny kwartał.

§ 19. Zjednoczenia są obowiązane do sprawdzenia, czy przydzielony przedsiębiorstwom dodatkowy fundusz płac został wykorzystany na właściwe cele i w uzasadnionej wysokości. W razie gdy zjednoczenie uzna, że dodatkowy fundusz płac został przez przedsiębiorstwo wykorzystany w sposób nieprawidłowy, pomniejsza przydzieloną kwotę dodatkowego funduszu płac, zawiadamiając o tym bank.

Rozdział IV.

Zasady wypłat z funduszu płac.

§ 20. 1. Przedsiębiorstwa są uprawnione do wydatkowania osobowego funduszu płac objętego wskaźnikiem dyrektywnym do wysokości tego funduszu ustalonej na dany okres w planie rocznym, pomniejszonej o zablokowane oszczędności.

2. W razie niewykonania planowanej produkcji przez przedsiębiorstwo planowana wysokość osobowego funduszu płac pracowników fizycznych, objętego wskaźnikiem dyrektywnym, ulega pomniejszeniu stosownie do stopnia wykonania planu produkcji, z uwzględnieniem współczynnika korygującego.

3. Współczynniki korygujące dla przedsiębiorstw ustalają zjednoczenia w oparciu o wytyczne ministerstw, biorąc pod uwagę między innymi całokształt warunków pracy danego przedsiębiorstwa, a w szczególności proporcje między planowanym wzrostem funduszu płac i zadań gospodarczych w stosunku do roku poprzedniego, a także udział płac stałych i zmiennych w ogólnej wysokości funduszu płac pracowników fizycznych. Wytyczne, o których wyżej mowa, ministerstwa ustalają w terminie do dnia 31 stycznia. Zjednoczenia ustalają współczynniki korygujące dla przedsiębiorstw w terminie do dnia 28 lutego. Zjednoczenie nie może ustalić współczynnika korygującego poniżej 0,3.

4. O wysokości ustalonych dla przedsiębiorstw współczynników korygujących obowiązujących na dany rok zjednoczenia są obowiązane powiadomić ministerstwo i właściwe oddziały banku w terminie do dnia 31 marca. Jeżeli wysokość współczynników korygujących nasuwa istotne zastrzeżenia, centrala banku może domagać się sprawdzenia ich prawidłowości przez ministerstwo.

5. W razie przydzielenia przez zjednoczenie dodatkowego funduszu płac z rezerwy zjednoczenia przedsiębiorstwa są uprawnione do wydatkowania funduszu płac do wysokości ustalonej na dany okres w planie rocznym, powiększonej o dodatkowy fundusz płac, pod warunkiem, że przedsiębiorstwo wykonało zadania określone przez zjednoczenie w decyzji o przydzieleniu dodatkowego funduszu płac.

6. Jeśli przedsiębiorstwu został przydzielony dodatkowy fundusz płac na przekroczenie planu produkcji, a przedsiębiorstwo tego przekroczenia nie osiągnęło, mają odpowiednie zastosowanie przepisy ust. 2. W tym przypadku przedsiębiorstwo jest uprawnione do wydatkowania osobowego funduszu płac pracowników fizycznych, objętego wskaźnikiem dyrektywnym, do łącznej wysokości planowanego i dodatkowego funduszu płac pomniejszonej stosownie do stopnia wykonania łącznej wysokości planowanej i ponadplanowej produkcji z uwzględnieniem współczynnika korygującego, o którym mowa w ust. 3.

§ 21. 1. Przedsiębiorstwa są uprawnione do wydatkowania osobowego funduszu płac uczniów do wysokości ustalonej w kwartalnym planie operatywnym (w rachunku narastającym).

2. Przedsiębiorstwa są uprawnione do wydatkowania osobowego funduszu płac nie objętego wskaźnikiem dyrektywnym.

nym do wysokości ustalonej w kwartalnym planie operatywnym (w rachunku narastającym), a w zakresie osobowego funduszu płac chałupników w przemyśle oraz prowizji — do wysokości ustalonej w kwartalnym planie operatywnym, powiększonej proporcjonalnie do stopnia przekroczenia zadań gospodarczych.

3. Zasady wydatkowania osobowego funduszu płac związanego z usługami dla ludności regulują odrębne przepisy.

§ 22. 1. Przedsiębiorstwa są uprawnione do wydatkowania beżosobowego funduszu płac

— objętego wskaźnikiem dyrektywnym — do wysokości ustalonej w planie rocznym,

— nie objętego wskaźnikiem dyrektywnym — do wysokości ustalonej w kwartalnym planie operatywnym.

2. Przedsiębiorstwa powinny w planie beżosobowego funduszu płac zapewnić w pierwszym rzędzie pokrycie wynagrodzeń za prace ładunkowe i za skup w wysokości odpowiadającej planowanym zadaniom w tym zakresie.

3. W gospodarczo uzasadnionych przypadkach przedsiębiorstwa mogą dokonywać wypłat ponad granice ustalone w ust. 1 z tytułu wynagrodzeń za prace, o których mowa w ust. 2. Przepis ten odnosi się również do wynagrodzeń za pilne prace ofertowe i dokumentacyjne na potrzeby eksportu wykonywane przez pracowników własnych przedsiębiorstw, jeśli wykonanie tych prac ze względu na ich pilność nie jest możliwe w ramach normalnych obowiązków.

4. Bank dokonuje wypłat środków na wynagrodzenia z beżosobowego funduszu płac, z wyjątkiem wynagrodzeń za prace ładunkowe, za skup oraz za pilne prace ofertowe i dokumentacyjne na potrzeby eksportu, do wysokości określonej w ust. 1.

§ 23. 1. Wypłaty osobowego funduszu płac i prowizji ponad granice określone w §§ 20 i 21 stanowią przekroczenia funduszu płac. Jeżeli wypłaty funduszu płac są niższe od tej granicy, różnica stanowi oszczędność funduszu płac, z tym że przy wyliczeniu oszczędności nie uwzględnia się dodatkowego funduszu płac przydzielonego z rezerwy zjednoczenia.

2. Przy obliczaniu przekroczeń i oszczędności funduszu płac dokonane wypłaty pomniejsza się o wypłaty nie planowanego, dodatkowego funduszu premiowego pracowników umysłowych, o nie planowane premie oszczędnościowe oraz o inne nie planowane wynagrodzenia ustalone przez bank w porozumieniu z Komisją Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 24. Przedsiębiorstwa rozliczają fundusz płac w okresach kwartalnych w rachunku narastającym od początku roku. Rozliczenie obejmuje wykonanie zadań gospodarczych i funduszu płac. Rozliczenia te przedsiębiorstwa przedkładają w oddziale banku w terminach i według wzorów ustalonych przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na wniosek Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 25. 1. Jeżeli z kwartalnego rozliczenia funduszu płac wynika przekroczenie funduszu płac, mają zastosowanie sankcje przewidziane w rozdziale V.

2. Ustalone przez bank na podstawie kwartalnych rozliczeń przekroczenia osobowego funduszu płac objętego wskaźnikiem dyrektywnym obciążają nie rozdysponowaną przez zjednoczenie część rezerwy B funduszu płac, jednakże nie powyżej 20% kwoty tej rezerwy, przydzielonej zjednoczeniu przez ministerstwo na dany rok.

§ 26. 1. Jeżeli z rozliczenia funduszu płac za kwartał wynika oszczędność osobowego funduszu płac pracowników fizycznych objętego wskaźnikiem dyrektywnym, przewyższająca 1% planowanego funduszu płac tych pracowników — połowa tej nadwyżki (tj. całej oszczędności pomniejszonej o 1% planowanego funduszu płac) ulega zablokowaniu. Wów-

czas przy rozliczaniu funduszu płac w następnych kwartałach planowaną wysokość tego funduszu na dany okres pomniejsza się o zablokowane oszczędności. Zablokowana oszczędność zwiększa rezerwę funduszu płac ministerstwa.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do oszczędności wynikających z rozliczenia funduszu płac za I kwartał.

Rozdział V.

Sankcje z tytułu przekroczeń funduszu płac.

§ 27. 1. Dyrektor przedsiębiorstwa, w którym powstało przekroczenie funduszu płac w większym zakresie, powinien przedstawić organom samorządu robotniczego lub radzie zakładowej analizę gospodarki funduszem płac i przyczyny przekroczenia funduszu płac oraz podjęte środki, a także wnioski o rozpatrzenie i podjęcie odpowiednich uchwał.

2. Przedsiębiorstwo powinno zawiadomić na piśmie oddział banku i zjednoczenie o środkach przedsięwziętych w celu uporządkowania gospodarki funduszem płac i likwidacji przekroczeń funduszu płac.

§ 28. 1. W razie powstania w przedsiębiorstwie przekroczenia funduszu płac zjednoczenie nie uruchamia (nie przyznaje) — do czasu wygospodarowania tego przekroczenia przez przedsiębiorstwo — premii w kwocie odpowiadającej temu przekroczeniu, jednak nie więcej niż do wysokości:

1) 50% funduszu premiowego pracowników umysłowych (w rachunku narastającym), a w szczególności funduszu zasadniczego i dodatkowego,

2) 10% podstawowych wynagrodzeń pracowników umysłowych w przedsiębiorstwach, które zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz regulaminami ustalają wysokość funduszów premiowania pracowników umysłowych w wysokości zmiennej, zależnej od wykonania ustalonych w przepisach lub regulaminach wskaźników zadań gospodarczych, przypadających za okres, którego wypłaca na premię dotyczy.

2. Decyzje zjednoczeń o uruchomieniu (przyznaniu) funduszu premiowego pracowników umysłowych, naruszające przepisy ust. 1, nie mogą stanowić podstawy wypłaty przez bank środków na fundusz premiowy.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, pracownicy odpowiedzialni za gospodarkę funduszem płac oraz pracownicy naruszający dyscyplinę płac powinni być pozbawieni premii do pełnej wysokości przypadającej na podstawie regulaminów premiowania.

4. Wstrzymane premie z tytułu przekroczenia funduszu płac za dany rok podlegają odprowadzeniu na specjalny rachunek Ministerstwa Finansów.

5. Przedsiębiorstwa, w których na koniec II i III kwartału występuje przekroczenie funduszu płac nie pokryte wstrzymanymi premiami, nie są uprawnione do czasu wygospodarowania tego przekroczenia do dokonywania zaliczkowych wypłat z funduszu zakładowego w części przypadającej na nagrody i świadczenia.

6. Jeżeli w przedsiębiorstwach uprawnionych do tworzenia funduszu zakładowego suma przekroczenia funduszu płac za dany rok jest wyższa od sumy wstrzymanych zgodnie z ust. 1 premii, wówczas przy przyznaniu nagród z funduszu zakładowego — zgodnie z uchwałą Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 14 lutego 1962 r. w sprawie gospodarowania funduszem zakładowym — pracownicy odpowiedzialni za gospodarkę funduszem płac oraz pracownicy naruszający dyscyplinę płac powinni być pozbawieni nagród z funduszu zakładowego.

§ 29. W razie wystąpienia poważniejszych nieprawidłowości w gospodarce funduszem plac przedsiębiorstwa bank może zastosować również środki oddziaływania kredytowego.

Rozdział VI.

Kontrola gospodarki rezerwami funduszu plac.

§ 30. 1. Zjednoczenia bieżąco kontrolują kształtowanie się funduszu plac w podległych przedsiębiorstwach. W razie wystąpienia poważniejszych nieprawidłowości w gospodarce funduszem plac przyczyny tych nieprawidłowości powinny być rozpatrzone na kolegiach zjednoczeń w celu podjęcia środków zmierzających do usprawnienia gospodarki funduszem plac i przywrócenia dyscypliny.

2. Zjednoczenia obowiązane są w okresach kwartalnych w terminie 20 dni po upływie kwartału składać ministerstwu i centrali banku sprawozdanie ze sposobu rozdysponowania rezerw funduszu plac i z wyników analizy wykorzystania przez przedsiębiorstwa dodatkowego funduszu plac. Ministerstwa opracowują sprawozdanie zbiorcze i przesyłają Ministrowi Finansów w terminie 30 dni po upływie kwartału.

3. Ministerstwa kontrolują prawidłowość dysponowania przez zjednoczenia rezerwami funduszu plac na tle całokształtu gospodarki tym funduszem.

§ 31. Bank przesyła w okresach kwartalnych ministerstwu sprawozdania z wyników rozliczenia funduszu plac przez przedsiębiorstwa w przekroju poszczególnych zjednoczeń.

Sprawozdania te powinny zawierać:

- 1) wysokość przydzielonego przedsiębiorstwu dodatkowego funduszu plac z rezerwy zjednoczeń z podziałem na część A i B,
- 2) wysokość wykorzystanego przez przedsiębiorstwa dodatkowego funduszu plac,
- 3) wysokość oszczędności i przekroczeń funduszu plac,
- 4) wysokość oszczędności podlegających zablokowaniu.

§ 32. Minister Finansów na podstawie sprawozdań i materiałów, o których mowa w §§ 30 i 31, składa kwartalne informacje Komitetowi Ekonomicznemu Rady Ministrów.

§ 33. 1. Jeżeli łączna suma przekroczeń osobowego funduszu plac objętego wskaźnikiem dyrektywnym w przedsiębiorstwach podległych zjednoczeniu nie znajduje pokrycia w rezerwie B zjednoczenia (§ 25 ust. 2), bank zawiadamia o tym właściwego ministra, wymieniając przedsiębiorstwa, w których wystąpiły przekroczenia funduszu plac, oraz sumę przekroczenia nie mającą pokrycia w rezerwie B zjednoczenia dla podjęcia decyzji co do sposobu pokrycia tego przekroczenia. Informację o przekroczeniach funduszu plac nie mających pokrycia w rezerwie zjednoczenia bank przekazuje również zjednoczeniu i zarządowi głównemu właściwego związku zawodowego.

2. Równocześnie bank zawiadamia przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, o przekazaniu sprawy pokrycia przekroczeń funduszu plac do decyzji ministra.

3. Decyzje, o których mowa w ust. 1, ministrowie powinni podjąć i przekazać do wiadomości banku przed ter-

minem wypłaty wynagrodzeń miesięcznych, przypadających za drugi miesiąc w kwartale.

4. Ministrowie mogą podejmować decyzje o pokryciu przekroczeń funduszu plac jedynie w ramach nie rozdysponowanych rezerw. W razie niemożliwości pokrycia przekroczeń w powyższy sposób minister obowiązany jest przedłożyć Rządowi wnioski co do pokrycia powstałych przekroczeń funduszu plac. Wnioski te powinny być przedłożone w takim czasie, by decyzja Rządu mogła być podjęta przed terminem wypłaty wynagrodzeń określonych w ust. 3.

§ 34. Jeżeli ustalona na podstawie rozliczeń przedsiębiorstw wysokość przekroczeń funduszu plac objętego wskaźnikiem dyrektywnym przewyższa 20% rezerwy B zjednoczenia (§ 25 ust. 2) o więcej niż 1% planowanego funduszu plac przedsiębiorstw zgrupowanych w zjednoczeniu, pracownicy tego zjednoczenia tracą prawo do 50% funduszu nagród (premiowego) przypadającego za ten kwartał, w którym wystąpiło przekroczenie funduszu plac.

Rozdział VII.

Przepisy końcowe.

§ 35. Przepisy uchwały nie dotyczą funduszu plac rozwoju techniki uregulowanego uchwałą nr 334 Rady Ministrów z dnia 8 października 1963 r. w sprawie planowania oraz kontroli zatrudnienia i funduszu plac, związanych z rozwojem techniki w przedsiębiorstwach przemysłu maszynowego i elektrotechnicznego podległych Ministrowi Przemysłu Ciężkiego (Monitor Polski Nr 84, poz. 405).

§ 36. Szczegółowe zasady rozliczania przez przedsiębiorstwa funduszu plac wobec banku oraz wzory niezbędnych do tego dokumentów ustali Prezes Narodowego Banku Polskiego.

§ 37. 1. Uchwała dotyczy państwowych przedsiębiorstw przemysłowych powiązanych z budżetem centralnym, z wyjątkiem przedsiębiorstw wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do uchwały.

2. Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów w porozumieniu z właściwym ministrem (zarządem centrali spółdzielczej), Przewodniczącym Komitetu Pracy i Plac i Prezesem Narodowego Banku Polskiego (naczelnym dyrektorem banku specjalnego) może rozciągnąć przepisy niniejszej uchwały na pozostałe uspołecznione przedsiębiorstwa przemysłowe oraz na przedsiębiorstwa zaliczone do innych działów gospodarki narodowej.

§ 38. W stosunku do przedsiębiorstw objętych niniejszą uchwałą nie mają zastosowania przepisy uchwały nr 106 Rady Ministrów z dnia 27 marca 1962 r. w sprawie zasad i trybu kontroli funduszu plac przedsiębiorstw uspołecznionych wykonywanej przez banki (Monitor Polski z 1962 r. Nr 29, poz. 123 oraz z 1963 r. Nr 33, poz. 168).

§ 39. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1964 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Załącznik do uchwały nr 417 Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 1963 r. (poz. 15).

WYKAZ PRZEDSIĘBIORSTW PRZEMYSŁOWYCH POWIĄZANYCH Z BUDŻETEM CENTRALNYM, NIE OBJĘTYCH PRZEPISAMI UCHWAŁY (§ 37)

1. Ministerstwo Górnictwa i Energetyki

— wszystkie przedsiębiorstwa, z wyjątkiem przedsiębiorstw wchodzących w skład Zjednoczenia Przemysłu Maszyn Górniczych i Zjednoczenia Przemysłu Gazowniczego;

2. Ministerstwo Przemysłu Ciężkiego

— przedsiębiorstwa wchodzące w skład:
1. Zjednoczenia Przemysłu Materiałów Ogniotrwałych,
2. Zjednoczenia Hutnictwa Żelaza i Stali,

3. Zjednoczenia Górniczo-Hutniczego Metali Nieżelaznych,
4. Zjednoczenia Kopalnictwa Rud Żelaza;
3. Ministerstwo Przemysłu Chemicznego
 - przedsiębiorstwa wchodzące w skład Zjednoczenia Kopalnictwa Surowców Chemicznych;
4. Ministerstwo Przemysłu Lekkiego
 - przedsiębiorstwa wchodzące w skład:
 1. Zjednoczenia Przemysłu Odzieżowego,
 2. Zjednoczenia Przemysłu Dziewiarskiego i Pończosznego;
5. Ministerstwo Przemysłu Spożywczego i Skupu
 - przedsiębiorstwa wchodzące w skład:
 1. Zjednoczenia Chłodni Składowych,
 2. Zjednoczenia Przemysłu Cukrowniczego,
 3. Zjednoczenia Przemysłu Jajczarsko-Drobiarskiego,
 4. Zjednoczenia Przemysłu Owocowo-Warzywnego,
 5. Zjednoczenia Przemysłu Piwowarskiego,
 6. Zjednoczenia Przemysłu Olejarskiego,
 7. Zjednoczenia Przemysłu Ziemniaczanego,
 8. Zjednoczenia Przemysłu Zielarskiego,
 9. Zjednoczenia Przemysłu Paszowego „Bacutil”,
 10. Centrali Przemysłu Mięsnego,
 11. Centrali Przemysłu Zbożowo-Młynarskiego „PZZ”;
6. Ministerstwo Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego
 - przedsiębiorstwa wchodzące w skład Zjednoczenia Przemysłu Leśnego;
7. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego
 - przedsiębiorstwa wchodzące w skład Centrali Spożywczej oraz Przedsiębiorstwo Usług Reklamowych „Reklama”;
8. Ministerstwo Żeglugi
 - przedsiębiorstwa wchodzące w skład Zjednoczenia Gospodarki Rybnej;
9. Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego, Polska Akademia Nauk, Centralny Urząd Geologii, Komitet Drobnej Wytwarzności, Główny Urząd Miar
 - wszystkie przedsiębiorstwa.
10. Zakłady wydzielone zgodnie z uchwałą nr 245 Rady Ministrów z dnia 4 sierpnia 1962 r. w sprawie planowania produkcji i środków z tym związanych w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych, zakładach i wydziałach specjalizujących się w eksporcie.

16

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 9 stycznia 1964 r.

w sprawie ustanowienia „Dnia Metalowca”.

W uznaniu roli przemysłu maszynowego w rozwoju gospodarki narodowej, osiągnięć metalowców w budownictwie socjalizmu oraz w związku z rosnącymi zadaniami tego przemysłu w rekonstrukcji technicznej wszystkich dziedzin gospodarki — Rada Ministrów i Centralna Rada Związków Zawodowych postanawiają, co następuje:

§ 1. Ustanawia się „Dzień Metalowca”. Datę „Dnia Metalowca” ustala się na ostatnią niedzielę marca, przypadającą każdego roku.

§ 2. W „Dniu Metalowca” będą organizowane akademie i inne uroczystości, wręczane sztandary przechodzące przodującym zakładom pracy przemysłu metalowego, nadawane odznaczenia i przyznawane wyróżniającym się pracownikom

nagrody w ramach funduszy będących w dyspozycji przedsiębiorstwa, zjednoczenia lub ministra.

§ 3. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Przemysłu Ciężkiego i innym zainteresowanym ministrom w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Metalowców oraz innymi zarządami głównymi właściwych związków zawodowych.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Przewodniczący Centralnej Rady Związków Zawodowych:
I. Loga-Sowiński

17

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW I CENTRALNEJ RADY ZWIĄZKÓW ZAWODOWYCH

z dnia 9 stycznia 1964 r.

w sprawie ustanowienia „Dnia Pracownika Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego”.

W uznaniu ofiarnej pracy włóknarzy, odzieżowców, obuwników i garbarzy oraz biorąc pod uwagę rosnące zadania przemysłu lekkiego w podnoszeniu produkcji służącej potrzebom rynku wewnętrznego i eksportu — Rada Mini-

strów i Centralna Rada Związków Zawodowych postanawiają, co następuje:

§ 1. Ustanawia się „Dzień Pracownika Przemysłu Włókienniczego, Odzieżowego i Skórzanego”. Datę obchodów